



# לגעת בשמיים

אפילו ההשכמה המוקדמת או ההמולה על הקרקע כבר לא הטרידו יותר. בגובה אלפי רגל בשמיים, בתוך כדור פורח, היינו שביים של נוף עוצר נשימה ושקט מופתי [דרור פינטו]

עד שהרסתי לו את ההפתעה כששאלתי אותה "פה זה לכדור פורח?". הוא עוד ימשיך להזעיק לי פנים עד שנהיה בגובה אלפיים רגל באוויר.

הגענו לשדה חרוש, חושך מצרים. מרחוק הבהבו אורות קטנים מעשרות האוהלים שהקיפו אותנו. משפחות-משפחות שבאו לחוות בפסטיבל הכדורים הפורחים השנתי בעמק הגלבע. אנחנו התפנקנו עם קפה ועוגיות, בעוד שהצוות הנמרץ עמל על הקמת הכדור הפורח.

## אש על הפנים

רגע לפני הנץ השחר החלו להאיר את החשיכה להבות אש ענקיות, שבקעו ממבערי הכדורים הפורחים. וככל שהשמש התקדמה והאירה את השמיים בקרניה הראשונות, התגלה לעינינו מחזה סוריאליסטי ונפלא: עשרות בלונים עצומים הקיפו אותנו, על גוניהם המרהיבים, והנה גם שלנו מתחיל להתמלא באוויר חם, שיהיה אחראי לעלייה שלנו לגובה העננים.

שמר, כולה בן 30, נדבק בחידק של כדורים פורחים בעת חופשה בארצות הברית. לפסטיבל "האיש הבעור", הכולל אלפי אנשים ונערך בלב השממה, הוא הגיע בכדור פורח והחליט שהוא רוצה לעסוק בזה למחיייתו. את המקצוע למד בבית ספר מיוחד במדינת יוטה לפני כשמונה שנים וכיום הוא נחשב לאחד הבלונאים הוותיקים בישראל, עם אלפי שעות טיסה בכדור פורח.

שמר מטיס את הכדור הפורח כמעט מדי יום, גם בחורף, להוציא ימי ערפל כבד או סופת גשמים ורוחות, והוא עדיין מתרגש בכל פעם מחדש ששק הפלסטיק הענקי הזה מתמלא באוויר ומזדקף במלוא הדרו.

## עולה-עולה

סביבנו החלו אט אט לעלות בזה אחר זה הכדורים הפורחים הססגוניים. אישור קצר בקשר על מצב הרוח ומגיע תורנו. צינת הבוקר מתחלפת בהתרגשות ואנחנו נכנסים לסל. מי היה מאמין שזה באמת סל קש שיישא אותנו. מעל ראשנו מתנוסס הכדור הענקי והכחול.

באותו הרגע חשבתי לעצמי שמול שעדיין לא אכלתי ארוחת בוקר ועשיתי לבלון הענקי עבודה קלה יותר במשימתו להתרומם ולהנחית אותנו בשלום. ציפיתי לאש ותמורות עשן, אך העלייה לאוויר הייתה קלילה

↑ רגע לפני ההמראה

↓ נופים ושקט



באופן מפתיע. ממש כמו בלון ששחררו לו את החוט. בתוך שניות הינו במרחק עשרות מטרים מהקרקע, ועלינו עוד ועוד.

## עולם חדש וטוב

אחרי שמתנערים מההלם הראשוני, מתעוררים לעולם נפלא וחדש בשמיים. מגובה העננים הכול נראה קטן. פתאום ההשכמה המוקדמת הזו והיציאה מהעיר הגדולה כבר לא העסיקו אותי יותר. גם ההמולה שאפיינה את מתחם ההמראה נותרה הרחק הרחק למטה והתחלפה בנוף עוצר נשימה ובשקט מופתי, שהופר מדי פעם בקול המבער שהקפיד לחנום את הבלון בלהבה חמה ונחושה.

את כלי הטיס הקדמוני הזה, כך הסביר שמר, אי אפשר לנווט יותר מדי. בכל גובה משתנה כיוון הרוח. עולים למעלה, והרוח מושכת אותנו מזרחה. יורדים למטה, ואנחנו נעים לכיוון מערב. מוזל שהוא לא אמר את זה לפני שעלינו. בגובה הזה העובדה הזו כבר פחות עניינה אותי. ומה כבר יכולתי לעשות חוץ מאשר לקפוץ?

## נשתה לחיים!

בעודנו מתכוננים לנחיתה, צוות הקרקע דוהר בג'יפ אל מקום הירידה המשווער. מכופפים ברכיים, בהנחיית הטייס, חבטה קלה בקרקע, ונעים מעט על הצד עד לעצירה מוחלטת. בזמן שהחברה מקפלים ציוד, אנחנו נהנים מארוחת בוקר קלה. רק בלגימה מכוס השמפניה, מסורת צרפתית עתיקה למי שהמריא בכדור פורח (כך לפחות טען הטייס), אנחנו מתחילים להפנים את החוויה המטורפת הזו, שהייתה שמורה עד כה לסיפורי ז'ול וורן ואחרים. □

סקיי טרק - טל': 054-7711135. מחירים: 745 ש"ח לאדם באמצע השבוע, 895 ש"ח לאדם בסוף שבוע

↑ כדור פורח מעל עמק יזרעאל

מ עולם לא חשבתי את עצמי לטיפוס רומנטי. שלא נדבר על הרפתקני. תנו לי חיבור לכבלים, קפה הפוך בשכונתי ומרחק הליכה מסניף של "זארה" ועשיתם אותי בן אדם מאושר. לכן, תוכלו רק לתאר לעצמכם כמה נעימה הייתה חברתי כל הדרך מתל אביב לעבר השדות הרחבים שבגלבע, בשעה שלוש לפנות בוקר. את הודעת האסמס שקיבלנו ערב קודם, שבה מפורטת נקודת האיסוף והשעה המוקדמת, הייתי בטוח שאני קורא לא נכון. אלא שטיסה בכדור פורח עורכים בשעות הזריחה, בשל מהירות הרוח, כך הסביר לנו אמיר שמר, טייס ובלונאי מוסמך,

שבהמשך גם נפקיד בידי את חיינו. שדות שבעמק במרחק שעה ורבע מתל אביב, ירדנו מוכביש שש, שהוביל לכביש קטן יותר, שהוביל לכביש פצפון עוד יותר שהגיע לחניון של מסעדת "קימל" המצוינת, שם המתין לנו ג'יפ גדול של חברת "סקיי טרק", אחת מארבע חברות בישראל שבעזרתן ניתן להגשים חלום ולטוס בכדור פורח. אל הג'יפ עלו והצטרפו אב שפינק את בנו בן העשר ב"חוויה של פעם בחיים" ובחור צעיר שביקש להפתיע את אשתו,